

Wyrok z dnia 4 listopada 1998 r.

III RN 79/98

Naczelnny Sąd Administracyjny nie może kontrolować podstawy faktycznej zaskarżonej decyzji administracyjnej, jeżeli nie stwierdzi naruszenia przepisów postępowania.

Przewodniczący SSN: Andrzej Wasilewski, Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 1998 r. sprawy z powództwa Joanny M. na decyzję Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 grudnia 1997 r. [...] w przedmiocie odmowy wpisu na listę adwokatów, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości [...] od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 marca 1998 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e

Naczelnny Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 18 marca 1998 r. uchylił decyzję Ministra Sprawiedliwości nieuwzględniającą odwołania Joanny M. od uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej utrzymującą w mocy odmowę wpisu na listę adwokatów. Podstawę tego wyroku stanowią następujące ustalenia: Skarżąca jako wieloletni radca prawny zwolniona była od wymogu złożenia egzaminu adwokackiego. Korzystała ona w pełni z praw publicznych, ukończyła uniwersyteckie studia prawnicze i uzyskała tytuł magistra prawa. Jedyne, co w sprawie podlegało ocenie to, czy skarżąca - stosownie do art. 65 pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. Nr 16, poz. 124 ze zm.) - jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu adwokata. Według NSA: „ani organy samorządu adwokackiego ani Minister

Sprawiedliwości nie byli w stanie przedstawić jakichkolwiek faktów podważających ocenę nieskazitelności charakteru skarżącego, a nie tylko brak jej wiedzy”.

Minister Sprawiedliwości wniósł rewizję nadzwyczajną od powyższego wyroku zarzucając mu rażące naruszenie art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.), art. 65 pkt 1 ustawy Prawo o adwokaturze oraz art. 80 KPA. Wniosek rewizji nadzwyczajnej dotyczył uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Naczelny Sąd Administracyjny nie wyjaśnił powodów swego zasadniczego ustalenia, jakoby ocena organów samorządu adwokackiego oraz Ministra Sprawiedliwości, iż Joanna M. nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu adwokata, nie była oparta na jakichkolwiek faktach. Tymczasem w aktach sprawy zebrany został dość obfity materiał dowodowy, na podstawie którego zarówno w uchwałach organów samorządu adwokackiego, jak i w decyzji Ministra Sprawiedliwości ustalone zostały fakty, a w ich konsekwencji oceny dotyczące cech charakteru Joanny M. i jej dotychczasowego zachowania, które prowadziły do wniosku, iż nie daje ona rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu adwokata.

Poprzestając na zaskarżonej do NSA decyzji Ministra Sprawiedliwości należy wskazać, że zawartą w niej ocenę Minister Sprawiedliwości wyprowadził powołując się w szczególności na zdarzenie dotyczące naruszenia przez Joannę M. uprawnień radcy prawnego przez podjęcie się pełnomocnictwa w określonej sprawie opiekuńczej i prowadzenie jej sprzecznie z etyką zawodową. Natomiast ocenę o charakterze Joanny M. wyprowadzono z analizy licznych pism zainteresowanej, z których - zdaniem Ministra Sprawiedliwości - wynika agresywny stosunek i brak poszanowania sądu, prokuratury oraz organów samorządu adwokackiego. W szczególności postępowanie się przez Joannę M. inwektywami w stosunku do organów wymiaru sprawiedliwości i organów adwokatury dyskwalifikuje ją jako kandydatkę do zawodu adwokata.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy stwierdza, że zarzuty rewizji nadzwyczajnej są zasadne. Zasadnicze ustalenie zaskarżonego wyroku pozostaje bowiem w rażącej

sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem (art. 80 KPA w związku z art. 59 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym). Ponadto, NSA naruszył art. 22 ust. 2 pkt 1 powyższej ustawy, skoro oparł swe rozstrzygnięcie na tej podstawie, że zaskarżona decyzja narusza prawo materialne (art. 65 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze). Tymczasem, ustalona w zaskarżonej decyzji podstawa faktyczna uzasadniała zastosowanie powyższego przepisu prawa materialnego.

Sąd Najwyższy z powyższych przyczyn uznał, że rewizja nadzwyczajna ma usprawiedliwione podstawy i orzekł w myśl art. 393¹³ § 1 KPC w związku z art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego... (Dz.U. Nr 43, poz. 189 ze zm.).

=====